



ANKARA ÖZEL TEVFIK FİKRET
ANADOLU LİSESİ

ÖĞRENCİ DERGİSİ

HAZİRAN 2021

SAYI: 3

İLETİŞİM: tfldergisi@gmail.com

İÇİNDEKİLER

▪ Editörden Karışık Tost : Müzik Ve İnsan.....	2
▪ Bir De Bandoya Sor	4
▪ Kantinden Şarkı Falı.....	6
▪ Tarihte Bu Ay: Notaların Serüveni.....	7
▪ Haberiniz Olsun.....	10
▪ TİFİLM – Aslı ACAR – Pelin ALAN.....	12
▪ Çıtır Bilim – Güneş GÜMÜŞ	14
▪ Atıştırmalık Mitoloji.....	16
▪ Kafayı Çalıştır.....	19
▪ Yaza Hazırlık– Doğa ÜNLÜEL.....	20
▪ <u>Sizin Elinizden: Edebiyat</u>	21
- “Resimdeki S’onsuzluk” – Bengisu GÖKSU.....	21
- “Karanlığı Aydınlatan” - Duru SESİGÜRGİL.....	22
- “Sıcak Melodi” – İpek ALGAN.....	25
- “Sevda” – Zehrenar ŞENOVA.....	26
▪ Kapanış.....	27

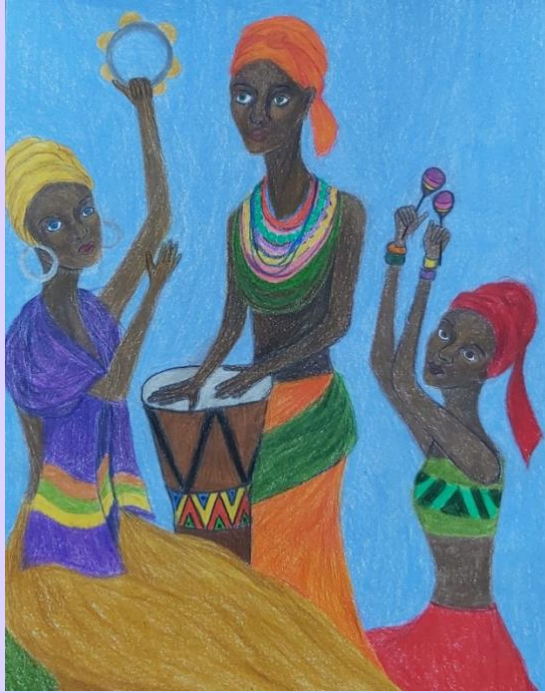
EDİTÖRDEN KARIŞIK TOST: MÜZİK VE İNSAN

Merhaba sevgili “Kantin” sakinleri,

Umarım hepiniz kararlarınızla ve değişimlerinize mutlusunuzdur. Bir ay aradan sonra karşınıza neredeyse hepimizi ortak noktada buluşturabilecek bir konuyla geldik, müzik.

Doğrusu birçok yönden yorucu bir yılın ardından bizi yeniden genç hissettirecek bir yaz tatilini hepimiz dört gözle bekliyoruz. Bazılarımız için okul çoktan tatil oldu, bazılarımız normal hayatına devam ediyor. Nereden bakarsak bakalım artık herkesin birbirinden bağımsızlaştığını görebiliyoruz. Pandeminin bizim jenerasyonumuza erkenden kattığı en önemli şey de hayatımıza gerçekten sahip olduğumuz bilinci olabilir. "Evet, bu benim kararım ve sonucuna da katlanacak olan benim." Sınavlara girmek için bize bir seçim şansı sunulduğunda şunu fark ettim, bizim eğitim görürken bu zamana kadar doğru olanı yapmak için neredeyse hiç seçim şansımız olmadı. Doğru olacak olan neyse zaten büyüklerimiz bizim için yapmamız gerekenleri hazırlamış ve bizi buna zorunlu tutmuş oluyordu. Asıl sorun ise doğru olanın stabil ve nesnel olmaması. Evet kararlarımızı belirleyen biziz ama aynı zamanda bizi biz yapan da kararlarımız değil midir?

Şimdi, zamanında tiksine kadar tekrar tekrar dinlediğiniz şarkıları düşünmenizi istiyorum. İlkokulda dinledikleriniz, radyoda duyup âşık olduklarınız, üzücü anıları olanlar, YouTube'un sekiz yıl sonra ana sayfanıza düşürdüğü o alakasız şarkı bile, hepsi, sizin siz olmanızı küçük küçük destekledi. "Fena değilmiş ya..." dedikten sonra her dinlediğinizde daha da güzel gelen şarkılar illaki olmuştur. Hepsini ikinci bir kez dinlemeyi siz seçtiniz. Çünkü her dinleyişinizde o şarkı artık sadece bir ses değil, size ait bir şey oldu.



Ama bir süre sonra en sevdiklerimizi dahi unuturuz, yenileri gelir. Çünkü siz de o şarkıyı ilk kez dinleyen siz değilsinizdir. Değişim her yerde, her anda var. Hem birey olarak hem toplum olarak değişime karşı gelinebilir. Buna en iyi örnek olacak şey pop müziktir. Popüler olan her dönem farklıdır ve belli bir zaman sonra sevilen şeylerin birleşip yeni bir akım başlattığını görürüz. Şu an rock dediğimizde tek bir tarzdan bahsedemememizin nedeni de bu değişimlerdir. Her kuşağın kendine özgü bir ritmi, bir tadı, bir amacı olduğuna inanıyorum. Bir z kuşağı, y kuşağı bir daha asla gelmeyecek. Ama fark ederseniz değişmemize ve farklılaşmamıza rağmen köklerimizden hâlâ zevk alabiliyoruz. 70'ler, 50'ler, 20'ler, belki de daha

eski dönemlerden melodiler bile çok tanıdık, çok sıcak hissettirebiliyor. Açıkçası her kültürden, türden, müziğin köklerine arada bir inip aslında neyi dinlediğimizi hatırlamanın gerektiğini düşünüyorum. Çünkü “Müzik evrenseldir.” sözü çok doğru, nerenin müziği olursa olsun, hangi zamanın eseri olursa olsun dinlediğinizde size kendi hikâyesini, hissiyatını aktarabiliyor.

Belki o şarkıyı besteleyen insan bile o besteyi yazarken şarkının hikâyesini bilmiyordur çünkü müzik aynı zamanda su gibidir, kimin kulağında olduğuna göre hemencecik değişebilir ya da birbirinden çok farklı zamanlarda yaşamış iki insana tıpatıp aynı hissi yaşatabilir.

Müzik uyumdur. Kaosa yatkın olan biz insanlar içinse müzik zaman zaman ilaç gibi gelir. Bazen gerçekten de ilaç olarak kullanılır; bazen reklamcılıkta, bazen teknolojide, hemen hemen her yerde. Sanki bu şey, bizim bir eksikimizi tamamlar gibi. Varoluşumuzdan bu yana müzik farklı şekilde hep varmış. Hani diyoruz ya bizi hayvandan farklı kılan şey şudur, budur: Müziği keşfetmek, ritmi, titreşimi bilmek, daha hiçbir bilimsel bilgimiz yokken insancıl yönlerimizi ortaya çıkarmış olamaz mı? Yüzyıllardır neredeyse her şey değişmiş, biz dahil, ama insanoğlu müzikten hiç bıkmamış, onu yer yer kendini ifade etmek, yer yer eğlenmek için kullanmış, geliştirmiş. Demek istediğim, belki de şu an sadece arkada bir ses olsun diye müzik dinliyor olabilirsin ama müziğin çok daha fazlası olduğunu tüm insanlığımızla biliyoruz.



Sağlıkla kalın, müzikle kalın...

Arkada çalsın: *Bill Withers - Ain't No Sunshine*

Doğa TERZİ – 10/B



“Bir milleti tutsak etmek isterseniz müziğini çürütün.” - Konfüçyüs

“Müzik, evrene bir ruh, akla kanatları, hayallere uçuş yetisi ve hayata her şeyi verir.”
– Platon



“Musiki öyle bir denizdir ki ben paçaları sıvadım ama hâlâ içine giremedim.” - Dede Efendi

“Ağır ağır ölüyor yolculuğa çıkmayanlar, okumayanlar, müzik dinlemeyenler, gönlünde incelik barındırmayanlar.” - Pablo Neruda

“Müzik doğruca ruha seslenir, ruh da kendisini ancak müzik yardımıyla en iyi şekilde anlatabilir.”
- Wolfgang Van Goethe

BİR DE “BANDO”YA SOR

Müzik deyince okulumuzun olmazsa olmazlarından bandomuzun üyeleriyle konuşmasak olmazdı. Önce 9. sınıf bandocularımıza, daha sonra bandomuzun hocası Levent Hoca’ya sorular sorduk.



- **Hangi müzik aletini çalışıyorsunuz ve kaç yıldır bandoda çalışıyorsunuz?**

Nil Randa: Klarnet, 4 yıl

Rania Ercan: Alto saksofon, 5 yıl

Nehir Çağlar: Trompet, 6 yıl

Kerem İlker Ayvacı: Trampet, 4 yıl

Sarp Özbek: Piyano, trombon, 5 yıl

- **Sizi neredeyse her törende görüyoruz, hazırlanmanız ve böyle uyum içinde çalabilmeniz ne kadar çalışmayla oluyor? Hazırlık süreçleri nasıl geçiyor?**

Nil Randa: Bayram törenleri için ayrıca çalışıyorduk. Bazen öğle teneffüsleri toplanıp çalardık, bazen de akşamları kalıp çalışırdık. Düzenli olarak çalıştığımız için birbirimizle uyum içinde oluyorduk.

- **Bu pandemi dönemi boyunca eski tempounuzda çalışabildiniz mi?**

Rania Ercan: Hâlâ çalışıyorum ama okullar açıkkenki alıştığımız tempoda çalışamıyorum.

Sarp Özbek: Benim için piyano çalarken pek de bir şey değişmedi hatta çalışmak için daha fazla vaktim oldu bile diyebilirim.

- **Okul açıkken düzenli olarak çalışıyor ve törenlere katılıyordunuz. Fazladan bir sorumluluğunuzun olması sizi hiç sıktı mı?**

Nil Randa: Alışmıştık bence, hâlâ pazartesi sabahları erkenden kalkıp hazırlanmamak garip geliyor.

Rania Ercan: Severek yaptığımız için özellikle okuldayken çoğunlukla eğlenceli oluyordu ama şu an video çektiğimiz için eskisi kadar eğlenceli değil tabii.

- **Bando çalışmaları, törenler ile ilgili anılarınız var mı?**

Rania Ercan: Törende genelde herkes stresli oluyordu ama aynı zamanda kravat takmayı ve Levent Hoca’nın verdiği nutellalı ekmekleri çok severdim.

Nehir Çağlar: Törenler hep kalabalık ve gürültülü olurdu. O karmaşanın arasında, ne kadar Levent Hoca kızsı da muhabbet etmek çok zevkliydi.

Kerem İlker Ayvacı: Ben arada bagetlerimin düştüğünü hatırlıyorum, genelde sıkışık olduğumuz için baget düşürmek can sıkıcı olabiliyordu.



LEVENT HOCA (Levent AKKILIÇ) İLE RÖPORTAJ

- **Hocam merhaba, okulun bandosundan sizin sorumlu olduğunuzu ve küçük arkadaşlarımız dahi birçok öğrencinin, müzik hayatlarına adım atmalarına vesile olduğunuzu biliyoruz. Peki sizin müzik hayatınız nasıl başladı?**

Levent Hoca: İlk önce ortaokuldayken müzik öğretmenimin bana önerdiği blok flüt ve mandolin gibi enstrümanlarla tanıştım ama profesyonel müzik hayatım 1982 yılında şimdiki adıyla Silahlı Kuvvetler Bando Okulları'na girişimle başladı. Orada hem teorik hem pratik anlamda bir nefesli çalgıyı profesyonel olarak çalmayı öğrendim.

- **Çocuklara müzik aleti çalmayı öğretmeye nasıl karar verdiniz? Çocuklarla çalışmanın zorlukları var mıydı?**

Levent Hoca: Aslında bu kararı vermem bir büyüğümün beni yönlendirmesi sonucu oldu. Bir ortaokulda kurulacak bandoya öğretmenlik yapmam teklif edildi. Başta tabii biraz çekindim çünkü daha öncesinde bir deneyimim yoktu. Ama böylece bu yola başlamış oldum. Tabii çocuklara enstrüman öğretmek kolay değil, zor ama bir o kadar da zevkli çünkü öğretirken benim de öğrendiğim çok şey oldu. Çocuklardan çok şey öğrendim.

- **Pandemi boyunca törenlere nasıl hazırlandı?**

Levent Hoca: Tabii pandemi ile birçok şey değişti. Bir enstrümanı öğrenirken uzaktan eğitimle bir yere kadar gidilebilir ama bir yerden sonra öğrenci ve öğretmen karşılıklı olmalı. Biz de bu dönemde sıfırdan öğrenen bir öğrenci seçmedik, zaten çalışmış olduğumuz öğrencilerle süreci devam ettirdik. Törenlerde çalacağımız repertuvarı belirledik ve notaları mail üzerinden ulaştırdık daha sonra parçalara öğrencilerin attıkları ses kayıtları ve online dersler ile çalıştık. Ama bu online derslerdeki asıl amacımız törenler değildi öğrencilere enstrümanı unutturmamak, pratik yapmasını sağlamaktı.



- **Pandemi bitince, okula geri döndüğümüzde bando çalışmalarında hijyenle ilgili önlemler olacak mı?**

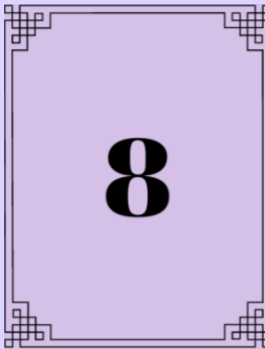
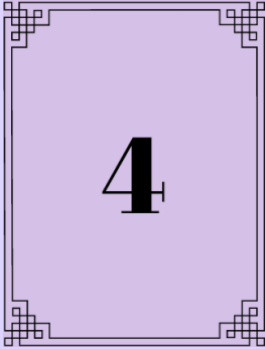
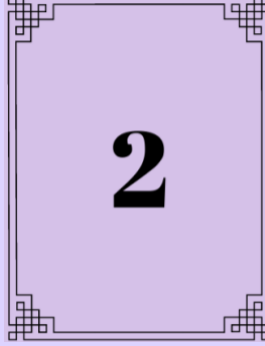
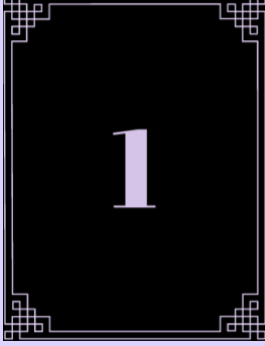
Levent Hoca: Aslında zaten herkes her malzemeyi kullanmıyordu, ortak kullanılan tüm malzemeler, kişi kullandıktan sonra özel solüsyonlarla temizleniyordu, dezenfekte ediliyordu. Yani biz pandemi öncesinde de hijyen kurallarına uyuyorduk. Fakat pandemi dönemi dolayısıyla artık daha kişisel malzemelerin kullanılması yoluna gideceğiz, örneğin öğrenci trompet çalıyorsa kendi ağızlığını kullanacak. Ayrıca daha az kişilik gruplarla daha çok çalışma yapılacak. Sağlığımız önceliğimiz olacak ama çalışmalara devam edeceğiz.

- **Bir enstrümanı profesyonel olarak çalmak isteyen birine ne tavsiye verirsiniz?**

Levent Hoca: Öncelikle bir enstrümanı profesyonel olarak çalmak o enstrümanın arkasında zaman geçirmeyi, disiplini göze almak demek. Günde en az 10-12 saat o enstrümanla mesai yapabilmelisin. Ben öğrencilerime hep şunu derim: "Bir enstrümanı öğrenmek istemek değil, bir enstrümanı öğrenmeye cesaret etmek çok büyük bir şeydir." Çünkü bu aslında bir cesaret işidir. Sen o müzik aletine hükmedeceksin. Bunun için zaman, emek, sabır gerekecek ve müzik aletini kontrol edebilir hâle gelirken aynı zamanda kendinle mücadele edecek, kendini geliştireceksin.

KANTİN'DEN ŞARKI FALI

Ee madem kantindeyiz, bir falınıza da bakalım dedik. Aşağıdaki numaralı kartlardan en içinden gelenini seç ve sayfanın altında seçtiğin kartın numarasına bak, şu anki ruh hâlini yansıtan şarkıyı tahmin edelim. Doğru çıkmazsa da boş ver, derginin geri kalanını okurken arkada çalsın. :)



- 1- [Bir Of Çeksem – Cem Karaca](#)
- 2- [Kalpsizsin – Hepsi](#)
- 3- [Dön Bak Dünyaya - Pinhani](#)
- 4- [Gangsta's Paradise – Coolio, L.V.](#)
- 5- [Danser Encore – Calogero](#)

- 6- [Let's Fall in Love for the Night-FINNEAS](#)
- 7- [All I Could Do Was Cry – Etta James](#)
- 8- [Hayatı Yaşa – Duman](#)
- 9- [R U Mine? – Arctic Monkeys](#)

TARİHTE BU AY : NOTALARIN SERÜVENİ

Tarih köşemizin bu ayki konusu tüm dünyanın ortak konuştuğu bir dil: notalar. Haydi gelin hep beraber notların tarihteki serüvenine bakalım.

I. Sümerlerin Tabletlerinde İlk Notalar

Notaların ortaya çıkışı, aynı yazının icadındaki sebeplere dayanıyor. Kaydetme ve gelecek nesillere aktarma arzusu... Ve hiç şaşırtıcı değil ki yazıyı kullanan ilk medeniyet oldukları gibi müzik yazısını da ilk kullananlar Sümerler. 1950 yılında Sümerler'e ait olduğu düşünülen bir tablet bulundu ve bu tabletin şimdiye kadar keşfedilmiş en eski müzik parçası, 3400 yıllık bir ilahi olduğu anlaşıldı.¹

Resimdeki kil tablette bir arpin telleri üzerinde, parçanın nasıl çalındığını anlatılmaktadır. Bu tablet bulunana kadar dünyanın en eski müzik yazmalarının Hint Veda İlahileri olduğu düşünülmekteymiş.



II. Pisagor'un Notaları



Rivayete göre, Pisagor bir demirci dükkânının önünden geçerken dövülen demirlerden çıkan sesleri dinlemeye başlar. Çok geçmeden, çıkan seslerin - çoğunluğunun uyumsuz ve farklı olmasına karşın-bazı zamanlarda birbiriyle hemen hemen aynı olduğunu fark eder. Bunun nedeninin demirlerin boyutlarıyla ilgili olabileceğini düşünür ve kollarını sıvayıp çalışmalara başlar. Yaptığı deneylerin sonucunda bu sesler arasında ilginç bir oran bulur. Demir çubukların boyları arasında $\frac{1}{2}$ gibi bir oran olursa aynı sesler çıkmaktadır. Ayrıca demir çubukların boyları her $\frac{3}{2}$ katı arttığında ise farklı sesler çıkmaktadır. Bu oranlarla demir çubuk üzerinde en fazla 12 farklı ses olabileceğini bulur ve böylece notaların temelini atar.

¹ Bu tablet daha sonra dinlenebilir hâle getirilmiş ve "Hurrian Hymn No 6" ismi ile dinleyebileceğimiz şirin bir besteyi içeriyor. <https://www.youtube.com/watch?v=QpxN2VXPMLc&t=342s> bu linkten dinleyebilirsiniz.

Notaların Adları Nereden Geliyor?

Rahip Guido Arezzo, "Aziz Johannes Battista" ilahisinin ilk hecelerini nota ismine çevirdi. Bunu da parmaklarını kullanarak yaptı. Elinin parmaklarındaki girinti ve çıkıntılara metnin ilk hecelerini yazdı.

Aziz Johannes Battista İlahisinin İliqli Kısım :

Ut* queant laxis , (sadece senin hizmetçilerin)

resonare fibris, (özgürce ilahi söyleyebilir)

Mira gestorum, (mucizeleri hakkında)

famuli tourum , (işlerin hakkında)

Solve polluti, (günahlarının lekelerini sil)

labii reatum, (onların dudaklarından)

Sancte Iohannes... (Aziz John...)

*"Ut" notası uzatılarak söylenemediğinden "do" olarak değiştirilmiştir.



Irmak ARMAĞAN – 10/A



MELODY OF THE FLUTTERING WINGS

ÇİZER: Duru IŞIK – 8/C

HABERİNİZ OLSUN...

EUROVISION'U KİM KAZANDI ?

2020 Eurovision Şarkı Yarışması'nın ertelenmesinin ardından tüm dünyanın merakla beklediği 2021 Eurovision Şarkı Yarışması koronavirüs tedbirlerine uygun olarak geçtiğimiz Mayıs ayında gerçekleşti. 2019 birincisi Hollanda'nın ev sahipliği yaptığı Eurovision 2021'de 39 ülke yarıştı, büyük finali 22 Mayıs 2021 tarihinde yapıldı. Rotterdam kentindeki Ahoy salonunda gerçekleştirilen "Kucaklama" temalı yarışmanın finalinde 26 ülkenin temsilcileri mücadele etti.

- İtalya'yı temsil eden rock grubu Maneskin'in, "Zitti E Buoni" adlı şarkısı 524 puanla birinci seçildi.

(izlemek için : <https://www.youtube.com/watch?v=RVH5dn1cxAQ>)

- Yarışmada Fransa'nın temsilcisi Barbara Pravi'nin seslendirdiği "Voilà" adlı şarkı 499 puanla ikinciliği, İsviçre temsilcisi Gjon's Tears'in "Tout l'Univers" adlı şarkısı da 432 puanla üçüncülüğü elde etti.



DÜNYA MÜZİK GÜNÜ YAKLAŞIYOR !

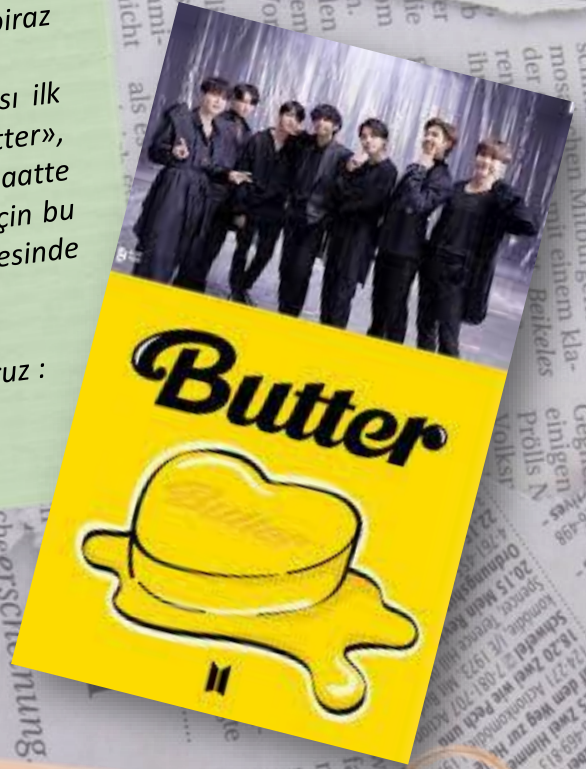
Dünyanın dört bir yanında kutlanan müzik günü 21 Haziran'a çok az kaldı. Dünya Müzik günü için 21 Haziran'ın seçilmesi bir tesadüf değil. 70'li yıllarda Fransız Ulusal Radyosu'nda (France Musique) yapımcılık yapmakta olan Joel Cohen'in aklına dünya çapında devasa bir müzik partisi yapma fikri ilk geldiğinde, böylesine bir günün ancak yılın en uzun gününde yani 21 Haziran yaz gündönümünde gerçekleşmesi gerektiğini düşündü. 1982 yılında Fransa hükümetinin fikri benimseyip hayata geçirmesiyle başlayan akım, gün geçtikçe daha çok yayılarak çiğ gibi büyümeye devam ediyor.

Şimdiden Müzik Günü'nüz kutlu olsun!

BTS REKOR KIRDI!

Tüm dünyayı kasıp kavuran K-pop haberlerinden bahsedelim biraz da. BTS'in 21 Mayıs 2021 tarihinde yayınlanan «Butter» adlı şarkısı ilk 24 saat içinde Youtube'da 112.855.167 kere izlendi ve «Butter», BTS'in önceki rekorlarını da kırarak Youtube tarihinde ilk 24 saatte en çok izlenen müzik videosu oldu. «Butter» .Birçok ülke için bu ayın en çok dinlenen şarkısıyken ünlü billboard Hot 100 listesinde de ilk sıraya kısa sürede ulaştı.

Hâlâ dinlemeyenlerin arasındaysanız sizin için linki koyuyoruz :
https://www.youtube.com/watch?v=WmweEpGlu_U



2021 BILLBOARD MÜZİK ÖDÜLLERİ'NİN KAZANANLARI BELLİ OLDU

2021 Billboard Müzik Ödülleri 24 Mayıs 2021'de düzenlenen ödül töreniyle sahiplerini buldu. The Weeknd, toplam 10 ödülle Billboard Müzik Ödülleri'nin yıldızı olurken; Taylor Swift, Drake, Pink de büyük ödülleri kucakladı.

Grammy'de Hiçbir Kategoride Aday Olamamıştı.

Bu yıl gerçekleşen Grammy'de hiçbir kategoride aday gösterilmeyen The Weeknd, Grammy'nin artık yozlaşmış olduğuna dair açıklamalar yapmıştı. Yaşadığı bu hayal kırıklığından sonra Billboard Müzik Ödülleri'nde 16 kategoriden aday gösterilen The Weeknd, gecedeki 10 ödülle ayrıldı. Kanadalı şarkıcı ödüllerle çekilmiş bir fotoğrafını Instagram profilinde paylaşarak hayranlarına teşekkür etti.



TİFİLM

(Film Köşesi: Öğrenciler öğrencilere öneriyor.)

1- GREASE (1978)

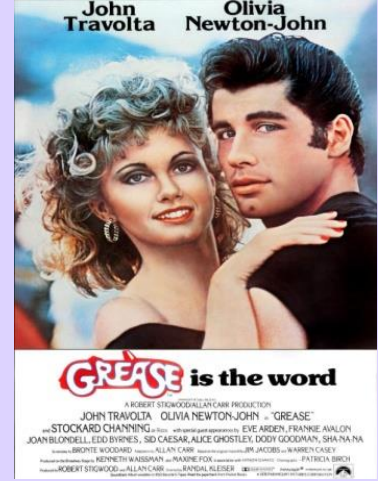
SÜRE: 1 sa. 51 dk.

TÜR: Müzikal, Romantik

OYUNCULAR: Olivia Newton-John, John Travolta

YÖNETMEN: Randal Kleiser

X kuşağı anne-babalarımızın çocukluklarından güzel anılarını çağrıştıran bir filmle başlamak istedim. Olivia Newton-John ve John Travolta gibi isimlerine aşina olduğumuz yetenekli oyuncuların başrollerini paylaştığı keyifle izlenen, müzikal/romantik bir film. 1950’lerde geçen müzikal, bir grup liseli Amerikan gencinin gündelik hayatlarını, yaz aşkı yaşayan iki gencin hayatları üzerinden anlatır. Birbirinden renkli yan karakterleri, dansları ve müzikleriyle sizi ekrana bağlayacağını rahatlıkla söyleyebilirim. Özellikle 1950’lere karşı ayrı bir ilginiz varsa, benim gibi, kostümlerin ve atmosferin de sizi ayrıca etkileyeceğini söyleyebilirim. Aynı zamanda, küçükken hayal ettiğimiz o tozpembe lise hayatının anlatılması, sizi bir hayal dünyasına götürebilir. Kesinlikle büyü bir klasik. Ama şunu da söylemem gerekir; film, müzikal formunda olduğu ve derin bir konu işlemediği için bazılarının hitap etmeyebilir, tabii bunu izlemeden bilemezsiniz, ancak onlara da izlemelerini tavsiye ederim çünkü genel kültür olarak bile Grease’i izlemiş olmak bence önemli. Kendim için konuşacak olursam, beni kesinlikle büyülemişti. İzler izlemez şarkılarının dilinize takılmasına karşı hazırlıklı olun...



2- SOUL (2020)



SÜRE: 1 sa. 47 dk.

TÜR: Müzikal, Komedi, Dram

OYUNCULAR: Jamie Foxx, Tina Fey, Graham Norton

YÖNETMEN: Pete Docter, Kemp Powers

Öncelikle muhteşem bir Disney yapımı olduğunu söyleyerek başlıyorum ve bu sefer sadece kendi görüşümle değil, bir referansla bunu destekleyebilirim çünkü başkarakterini Jamie Foxx’un seslendirdiği filmimiz 2021 yılının “En İyi Animasyon Film” ve “En İyi Film Müziği” Akademi Ödüllerini kazandı. Bu filmi bir arkadaşımın önerisiyle izlemiştim ve bana izlemem için sunduğu gerekçe; bu filmi kesinlikle müzikleri için izlemem gerektiği idi. Aynı zamanda konunun da çok güzel bir şekilde işlendiği de apaçık ortada tabii ama özellikle müzikleri beni çok etkilemişti. 2015 yılında severek izlediğimiz “Ters Yüz” filminin yönetmeninden çıkan bir yapım ve o filmde beynimizin nasıl çalıştığını açıklamaya çalıştığı gibi bu filmde de “Ölümünden sonra ne olacak?” sorusuna bir cevap arıyor. İnanılmaz akıcı ve keyifli anlatımının üzerine şahane müzikleri de eklenince gerçekten kaliteli bir yapım izlediğinizi hissediyorsunuz. Bir çocuk filmi olarak geçmesine rağmen 7’den 70’e izlenebilecek çok keyifli bir film olduğunu düşünüyorum. Kesinlikle tavsiye ederim.

Aslı ACAR – 11/F

3- THE GREATEST SHOWMAN (2017)

SÜRE: 1 sa. 46 dk.

TÜR: Dram, Komedi, Müzikal

OYUNCULAR: Hugh Jackman, Zac Efron, Michelle Williams, Zendaya

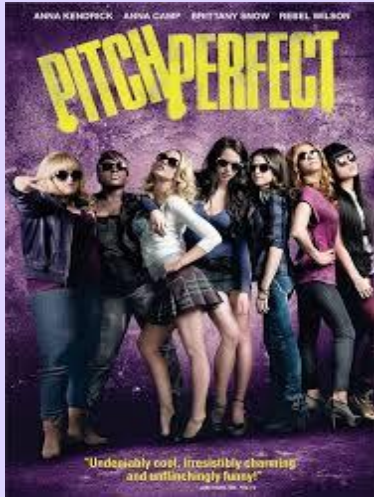
YÖNETMEN: Michael Gracey



Muhteşem Şovmen, P.T. Barnum'un hayatından esinlenerek sahneye aktarılmış müzikal bir filmidir. P.T. Barnum'un kim olduğunu soracak olursanız, kendisi ABD'deki ünlü bir sirk kurucularından birisi, aynı zamanda hayatı boyunca yaptığı sahtekârlıklarla ün salmış bir iş adamıdır. Filmde, küçüklüğünden beri yoksul bir hayat geçiren, fakat her zaman değişik şeyler bulabilen, hayal gücü yüksek bir insandır kendisi. Bir gün aklına gelen başka bir parlak fikir ile birlikte içinde değişik canlıların heykellerini barındıran bir nevi bir müze kurar. Müze halka açılır ama pek tutmaz. Bunun üzerine başka bir fikir üretir ve toplumun ucube olarak nitelendirdiği insanları toplayarak onların yeteneklerini bir şov hâline getirir. Böylece yavaş yavaş sirk dediğimiz yapıyı oluşturur. Gerçek hayatta P.T. Barnum'un da kuruculuğunu üstlendiği bu sirk, yani Ringling Bros. and Barnum & Bailey Circus dünyaca ün salmış ve The Greatest Show on Earth unvanını almıştır. Yani filmimizin adının asıl kaynağı da bu unvandan geliyor.

Filmin müzikal olması filme önyargıyla yaklaşılmasına sebep olabilir fakat hem oyuncu kadrosu hem de filmin akışını düşünürsek bu film başka türlü olamazdı. The Greatest Showman'ın konusu dışında vermek istediği düşünceler de çok güzel. Toplumdan farklı özelliklere sahip olanların "ucube" algılanması ve onların bir tür şov amaçlı kullanılması acı verici ama sirkten önce insanlar bu kişilerden korkuyordu ve bu sirk insanların onları kabul etmesini sağladı. Bu da filmi izlerken karakterlerin nasıl geliştiğini gördüğünüzde yüzünüzün gülmesine sebep oluyor.

4- PITCH PERFECT (2012)



SÜRE: 1sa. 53dk.

TÜR: Komedi, Müzikal

OYUNCULAR: Anna Kendrick, Skylar Astin, Ben Platt

YÖNETMEN: Jason Moore

Barden üniversitesinde okuyan Beca adındaki bir öğrenci henüz okula yeni başlamış olmasına rağmen şaşırtıcı bir davet alır. Okulda yapılan ve sadece kızların katılabildiği The Bellas adlı bir grup vardır. Beca, bu gruba davet edilir ve hiç vakit kaybetmeden bu daveti kabul eder. Grup iyice tanınmaya başladıktan sonra okuldaki diğer grup ile kıyasıya bir rekabete başlar. Bu grup ise diğerlerinin aksine erkeklerden oluşmaktadır. Aralarında yaşanan rekabetin müthiş bir dille anlatılarak yansıtıldığı bu filmde oldukça keyif alacaksınız.

Yine müzikal tarzda ilerleyen bir film olan Pitch Perfect, hepimizin büyürken dinlediği müzikleri karşımıza çıkarıyor. Çoğu kişinin bilmediği Acapella'nın toplumumuzda kazandığı "ezik" bir müzik türü ününden kurtardığını da söylemek istiyorum. Filmdeki birbirinden garip karakterleri ve müzikleri çok seveceğinize inanıyorum.

Pelin ALAN – 10/A

ÇITIR BİLİM

Günlük yaşamımızda merak uyandırıcı birçok olay/durumla karşılaşırız ancak bunların neden kaynaklandığını bilmeyiz. Aklımızda hep soru işaretleri kalır. İşte adından da anlaşıldığı üzere bu köşemizde bu sorulara çitir çerez cevaplar vereceğiz.

Kar Yağarken Neden Çevre Sessizleşir?

Bir kış günü, kar yağarken dışarı çıktığımızda dışarının sessizleştiğini fark ederiz. Bu sessizlik kar tanelerinin yapısından kaynaklanmaktadır. Kar, buz kristallerinin bir araya gelmesiyle oluşur. Yeni yağmış kar tanelerinin yüzeyinin gözenekli yapısı karın ses dalgalarını soğurmasına imkân verir. Örneğin, taş ya da toprak zemine göre kar örtüsü çok



daha yumuşak ve gözenekli bir yapıdadır ve bu sayede taş ya da toprağa göre ses dalgalarını daha fazla soğurur. Yerden yansıyan ses büyük bir miktarda azaldığından, çevre her zamankinden daha sessizleşir. Karın bu özelliği hava koşullarıyla ve yağdığı zamanla da ilgilidir. Çünkü yağdığı zaman ve hava koşulları kar tanelerinin yüzeyinin yapısını değiştirir. Örneğin, kar taneleri donduğunda daha sert ve pürüzsüz bir yapı oluşur. Bu yapıda ses dalgaları daha kolay yansır. Böylece ses daha net duyulur.

Neden Bazı Zeytinler Siyah, Bazıları Yeşildir?

Zeytin genelde yassı biçimde, çekirdekli bir meyvedir. Kahvaltılarda, yemeklerde ya da salatalarda zeytini sıklıkla kullanırız. Zeytinin, yeşil ya da siyah olarak iki çeşidi vardır. Bazı kişiler yeşil zeytini, bazı kişiler ise siyah zeytini sever. Peki, bu renk ve tat farkı nasıl oluşuyor? Yeşil ve siyah zeytin aynı



ağaçta yetişmektedir. Zeytinler olgunlaşmamışken yeşildir ve daha sonra yavaş yavaş kırmızı, mor renge döner ve olgunlaştıkça siyah renk alır. Ağaçtan toplanan yeşil zeytin, henüz olgunlaşmamıştır ve acı bir tadı vardır. Yeşil zeytinin acısını almak için zeytin önce sodalı bir karışımla ıslatılır. Daha sonra yıkanıp salamura bekletilir. Siyah zeytin ise olgunlaşmış olarak ağaçtan toplanır. Daha sonra ise siyah zeytin doğrudan kaynar bir salamura konur, tuzlanır ve zeytinyağı içinde bekletilir. Bütün işlemler bittikten sonra yeşil ve siyah zeytin yemeye hazır olur.

Soğan Neden Gözlerimizi Yakar?



Soğan kestiğimizde gözlerimiz yanmaya başlar. Daha sonra ise ağlamaya başlarız. Bu ağlamanın nedeni aslında oldukça basit. Soğanın tadı ve kokusu hem çok kuvvetli hem de yakıcıdır. Soğan hücreleri, kükürt içeren bazı organik bileşikler içerir. Soğan kesildiğinde ortaya sülfenik asit çıkar. Sülfenik asitler havadaki oksijenle karşılaşınca oksitlenir ve ortaya başka bir kimyasal madde çıkar. Bu kimyasal madde soğan kesildikçe artar. Yaklaşık beş dakika sonra bu maddeye yol açan kimyasal tepkime durur. Bu uçucu madde, havada hızlı bir şekilde yayılır ve gözlerimizi tahriş eder. Gözümüz de bu maddeye karşı korumak için hemen gözyaşı bezlerinin sulanmasını sağlar ve bu maddeyi uzaklaştırmaya çalışır. Bu koruma mekanizması yüzünden gözyaşı dökeriz.

Güneş GÜMÜŞ – 10/C

ATIŞTIRMALIK MİTOLOJİ

Mitoloji geçmişten günümüze gelene kadar birçok alanda izini bırakmış ve bu alanlardan bir tanesi de psikoloji. Atıştırmalık Mitoloji’de bu ay mitolojinin psikolojiye mirası, psikomitolojik terimleri derledik.

KASSANDRA KOMPLEKSİ

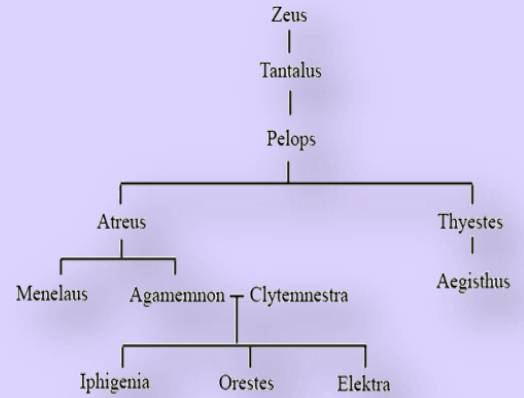
Kassandra, Truva Kralı Priamos ile Hekabe’nin kızıdır. Kassandra’nın laneti Apollon’un ona âşık olmasıyla başlar. Apollon, kendisiyle birlikte olduğu takdirde, ona bilicilik yetisi vereceğini söyler ancak Kassandra, bu yeteneği elde ettikten sonra sözünü tutmaz. Kassandra’ya çok öfkelenen Apollon, genç kızın ağzının içine tükürerek verdiği armağanı bir lanete dönüştürür. Bundan böyle Kassandra geleceği görecek ama kimse ona inanmayacaktır.

Kassandra’nın bu laneti, psikoloji literatürüne Kassandra Kompleksi olarak geçmiştir. Kassandra Kompleksi, kişinin gelecekle ilgili öngörülere sahip olması, ancak bunu kimseye kabul ettirememesi durumunu tanımlamaktadır.



ATREUS KOMPLEKSİ

Atreus soyu (Yandaki soy ağacından inceleyebilirsiniz.) Yunan mitolojisindeki en meşhur soylardan biridir ve ne yazık ki lanetli bir soydur. Bu lanet Zeus’un ölümlü oğullarından biri olan Tantalos’un işlediği çok büyük bir suça dayanır. Tantalos, tanrıların kudretini test etmek amacıyla oğlu Pelops’u öldürüp yemeleri için tanrıların önüne sunar. Tanrılar tuzağı anlar ve yemeği yemezler, bir tek Bereket Tanrıçası Demeter dalgınlığı nedeniyle yemek olarak önüne getirilen Pelops’un omzunu yemiştir. Daha sonra Tanrılar, Pelops’u diriltir ve Demeter tarafından yenen omzunu fildişinden yaparlar, ayrıca Tantalos ve soyunu da lanetlerler.



Pelops ve Tantalos ile başlayan bu aile içi cinayetler, tüm soy boyunca devam eder ve mitolojiye Atreusoğulları Laneti olarak geçmiştir. Bu mitolojik hikâyeden hareketle; bir babanın çocuklarını bilinçdışı olarak öldürme isteği, psikoloji literatüründe “Atreus Kompleksi” olarak adlandırılmaktadır.

İKARUS SENDROMU

İkarus, bir mimar olan Daidalos'un oğludur. İkarus'un düşüşü insanın limitlerini çok zorlaması üzerine kurulmuş bir efsanedir.

Kral Minos'un başı, yarı boğa yarı insan şeklindeki oğlu Minotor ile derttedir. Kral, Mimar Daidalos'tan oğlunu hapsedmesi için bir labirent inşa etmesini ister. Daidalos içinden çıkılması zekâ isteyen oldukça karmaşık bir labirent inşa eder. Minotor bu labirentin içine kapatılır ve ona her yıl 7 kadın ve 7 erkek kurban edilir. Her yıl insanların kurban edilmesinden rahatsız olan Atinalı Theseus, Minotor'u öldürmek ister ancak labirentten nasıl çıkacağı büyük bir sorundur. Bu noktada Daidalos bir yumak iplik kullanması fikrini verir ve labirentin merkezini tarif eder. Theseus, Minotor'u öldürdükten sonra oradan çıkmayı bu sayede başarır.



Theseus'un başarısında Daidalos'un parmağı olduğunu öğrenen Kral Minos, Daidalos ve oğlu İkarus'u labirente hapseder. Oradan kurtulmak için çareler arayan İkarus ve Daidalos en sonunda balmumundan kanatlar yapıp oradan kaçmayı başarır. Daidalos her ne kadar oğlunu çok alçaktan ve çok yüksekte uçmaması konusunda uyarsa da İkarus uçmayı başarmış olmanın verdiği özgüvenle babasını dinlemez ve durmadan yükselir. Balmumundan kanatları güneşten dolayı erir ve İkarus denize düşüp boğulur.

Bu mitten hareketle, daha önce ciddi bir problem yaşanmamasıyla ve genelde alınan kararların olumlu sonuçlanmasıyla oluşan güvene bağlı olarak aşırı risk alma durumu İkarus Sendromu olarak adlandırılıyor.

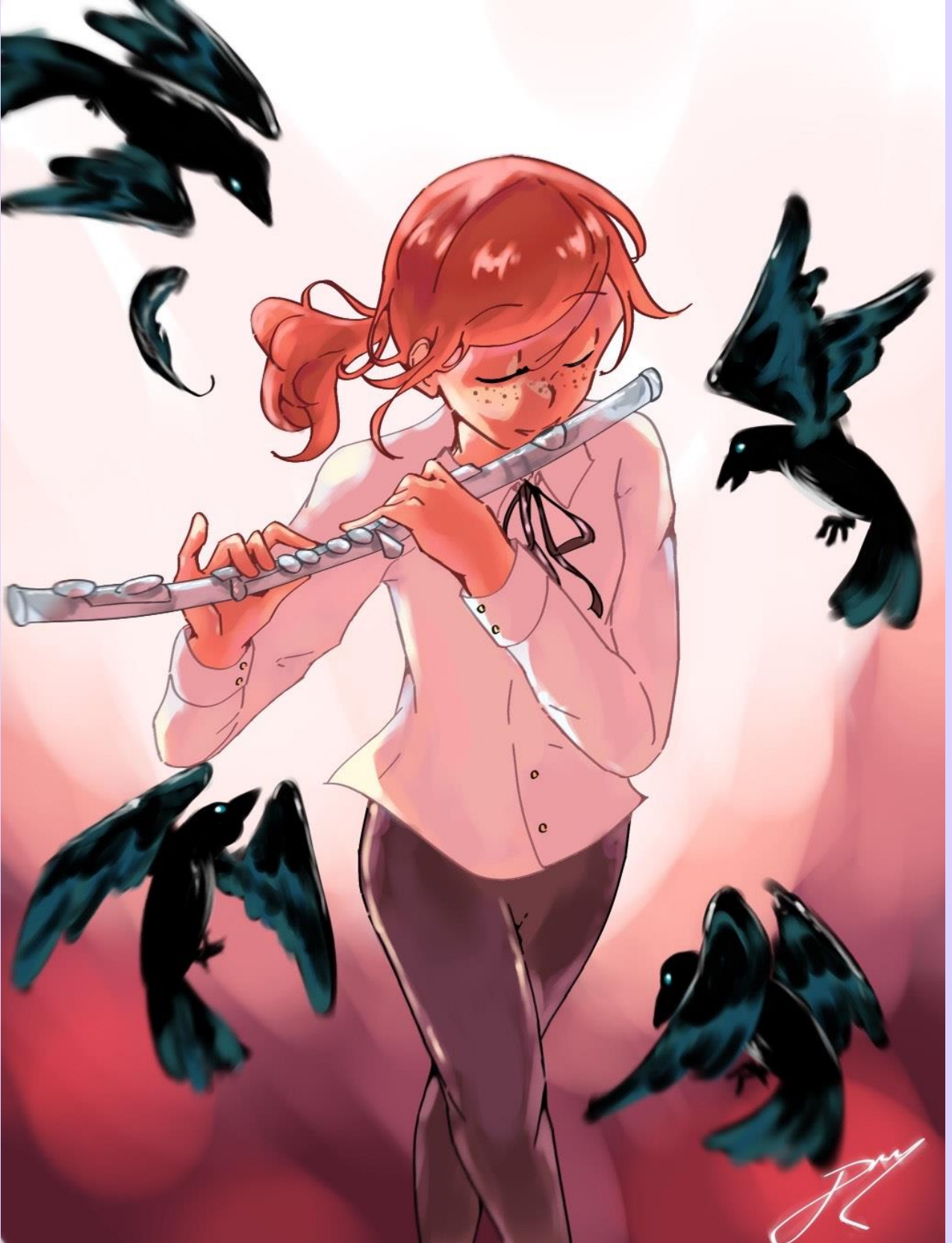
AŞİL SENDROMU

Gizli başarısızlık korkusu olarak da ifade edilen Aşil Sendromu başkaları tarafından çok başarılı ve yetkin bulunan bireylerin kendilerine yeterince güven duymamaları ve kendilerini birçok konuda başarısız görmeleridir.

Bu sendrom adını, Yunan Mitolojisindeki ölümsüz görünen ve her savaşı kazanan, ancak gizli ve ölümcül bir hassasiyete sahip bir kahraman olan Akhilleus (Aşil)'dan alıyor. Akhilleus'un annesi Thetis ölümsüz olması için Akhilleus'u topuklarından tutarak ölümsüzlük ırmağı Styx'e batırır ve böylece Akhilleus her savaşı kazanan yenilmez bir kahramana dönüşür. Ancak suya batırılmayan topuğundan vurulmasıyla aslında yenilmez olmadığı anlaşılır. Akhilleus'un öyküsünde, aslında en mükemmel olarak görülenlerin bile bir kusuru olabileceği gösterilmektedir.



İrmak ARMAĞAN – 10/A



DANCE OF THE BLACK FEATHERS

ÇİZER: Duru IŞIK – 8/C

KAFAYI ÇALIŞTIR

FUTOŞİKİ

Bir Japon bulmacası olan bu oyun, temelinde sudoku kuralına bağlıdır; her sütunda ve satırda 3x3 için 1'den 3'e, 4x4 için 1'den 4'e, 5x5 için 1'den 5'e kadar olan rakamlar yalnızca bir kez kullanılmak şartı ile diyagram doldurulur. İpuçları ">" ve "<" matematiksel terimlerinde saklıdır.

3x3 futoşiki bulmacası için örnek yanda verilmiştir.

2	>	1	3	
1	3	2		
3	>	2	>	1

4x4

KOLAY

	2		
		3	
	<		
		2	

ZOR

1			

5x5

KOLAY

2			<	
			4	
		>		2
		5		
1	5			

ZOR

	>			
			>	
			>	

YAZA HAZIRLIK- SAĞLIK/SPOR

Biliyorum, çok fazla bilgisayar başında oturmak zorunda kalıyoruz. Bu çağımızın getirdiği bir sorun aslında ama bilinçli bir şekilde sağlıklı bir mental yapıya ve fiziksel görünüme ulaşabiliriz.

Hareket etmek ve egzersiz yapmak çok zor ve üşendirici ama kendimiz ve geleceğimiz için bedenimize ayırdığımız 15 dakika bile çok önemli. Bir esneme hareketi bile bedenimizi güçlendirmeye yönelik çok katkı sağlayacaktır.

Size örnek olması için bir antrenman planı koyduk ! Siz de kendi planınızı oluşturabilirsiniz. Sağlıkla kalın !

ANTRENMAN PLANIM

YENİ BAŞLANGIÇLAR İÇİN LİSTE

KARIN HAREKETLERİ

- REVERSE CRUNCH (2X10TANE)
- MOUNTAIN CLIMBER (30 SANİYE)
- RUSSIAN TWISTER (2X30)
- IN & OUT (30 SANİYE)

BACAK HAREKETLERİ

- LOWER LEG LIFT (SAĞ-SOL 2X 15)
- RAINBOW (SAĞ-SOL 2X 15)
- BOTTOM LEG LIFT

SİZİN ELİNİZDEN EDEBİYAT

RESİMDEKİ S'ONSUZLUK

Saçları dalga dalga
İkinci vakti bir vapurda
Daha çiçeği burnunda
Gözleri üzüm tanesi
Süzülen gözyaşları sarhoşluğumun
bahanesi
Çocukluğumun son merhalesi
Gözlerin derinleşiyor dalga dalga
Sular depresiyor ansızın
Martılar çığlığını bastırmış
Kaniyor gökyüzü yarılmaksızın
Bakışlarında masum bir unutuş
Umursamak'sızın
Dudakların durgun artık
Ve tenin soluk
Aydan kopan kan damlası miktarınca
Gözlerinde doluluk
Belki birkaç ömrü saniyeler içinde yitirdik
Yitiremediğimiz ise resimdeki s'onsuzluk



ÇİZER: Ahsen BOZOK – 10/C

Bengisu GÖKSU – 10/A

KARANLIĞI AYDINLATAN

Yaşım, epeyce ileridir aslında. Kendimle ilgili verdiğim ilk bilgi de hep yaşım oldu bunca yıldır. Çünkü yaş, "Zaman" olarak adlandırdığınız gücün değiştirdiği yazgılara ne kadar süredir tanık olduğunuzu söyler aslında size. Aşağıda, beton gezegende ne kadardır beklediğinizi değil, zamanın akışıyla birlikte akabildiğinizi, dün sönüp bugün parlayabilmeyi deneyimlediğinizi gösterir. Zamanı anlatmak bana düşmez elbette. Benim görevim sizin zamanınızın en görünmez saatlerini elimden geldiğince görünür kılmaktı hayatım boyunca. Fakat ne zaman bir kadın gülse, o zaman keyif almaya başlarım görevimden. Daha çok aydınlatmam gerektiğini düşünürüm bu tutsak saatleri özgür kılabilmek için. Yüzümü çevirip bakarım beton gezegene. Daha da parlarım. Kadının kahkahası tamamlar beni. Karamsarlığımı arkamda bırakırım. Dolup taşacak gibi olurum.



Aydınlığının ferah bir havada süzüldüğü günlerden biriydi, zamanını ise hiç aklımda tutamam, ama tamamlanıp parladığım son seferimdi. Bir kadın kahkaha attı... Bir kez daha... Bir başka kahkaha, bu seferki çılgınlıkla karışık. Benim gibi, dolup taşan, güler yüzlü bir çılgınlıkla. İyice eğildim döndüm yüzümü size. Bir başka kadın o sırada, diğer ikisinin yanına geldi, kollarını yanındaki kadınların omuzlarına bıraktı büyük bir güvenle. Şarkı söylüyordu üçünü kadın, huzur dolu bir ezgi, esinti yaratan bir ezgiydi. Sokaklar ürpermedi ama. Beton gezegen öyle kolay kolay ürpermez. Topuklu ayakkabıları ellerinde gülerek, dans ederek, şarkılar söyleyerek ilerleyen kadınlar ise ellerini havaya kaldırmış, her adımlarını yere güçlü bir şekilde basarak yürümeye devam ediyorlardı. Parlak elbiseleri, bana yardım ediyordu bu görünmesi zor zamanı aydınlatma işinde. Sonra bir tanesi beni gördü ben onlara hayran hayran bakarken. Arkadaşlarına gösterdi beni. Şarkı kesildi, birbirimizi seyrettik bir süre. Gülümsüyorlardı. İnsanları anlamam çok. Ama onların kendilerini hiçbir şeye, kimseye bağlı hissetmeden mutlu olabildiklerini anlamak zor değildi. Sokaktakiler için çok aydınlıktı dışarı. Hayır, bu sefer betonlar sayesinde değil. Benim sayemde. Güzel olduğumu hissetmiştim. Sanırım o sırada kıkırdamaya devam eden kadınlar da güzel olduklarını biliyorlardı. Çünkü hiçbir rekabet, hiçbir kıyas, hiçbir memnuniyetsizlik yoktu danslarında. Sadece güç ve coşku vardı, görülmesi çok kolaydı. Betonların arasından pencerelerini aralayıp merakla dışarı bakanlar ise çeşit çeşitti. Benim gibi ihtiyarlar o aydınlık ile canlanıyor, kadınların eğlencesine bir hayalet gibi ortak oluyorlardı fakat kendi gençliklerine duydukları hasretin burukluğuyla acı acı gülümsüyorlardı. Daha gençler ise, henüz sahip oldukları özgürlüğün farkına varamamış olmanın verdiği hoşnutsuzluktan olsa gerek, yarın kalkıp bugünü tekrarlayacakları için uyumak istiyor, o sokaklarını aydınlatan neşeyi pek de umursamıyor, hatta kendi kendilerine söylenip perdelerini çekiyorlardı sinirle. Camlarına ve gözlerine.



Tanık olduğum parlaklığın, kendini tamamlamışlığın verdiği gücün, özgürce kahkaha atmanın verdiği huzurun üzerinden birkaç sefer geçmişti benim için. Her seferimde kulağım yine o kadın kahkahasını arıyordu. Birkaç sefer sessiz sessiz geçen sarhoş adamlar oldu ama sokak

eski karanlığına ve kasvetine kavuşmuştu çabucak. Esinti durmuş, kimisi huzuru bulduğunu düşünüp uykusuna teslim olmuş, kimisi ise huzurdan umudu kesip beni izlemeye koyulmuştu ama benim de tadım yoktu bugün. Bir parçam eksilmişti daha önce rastladığım üç kadının ipek gibi saçlarının havayı okşadığını bir seferimde daha göremeyince. Yavaş yavaş arkamı dönmeye başlamıştım. Aydınlatmam gereken bir şey yoktu aşağıda. Kafamda düşünceler bu şekilde dönüp

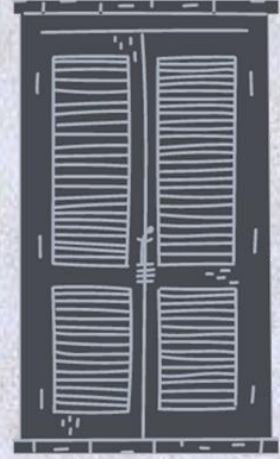


durdu, ritimli bir ses dikkatimi çekene kadar. Sokakta, adımlarını birbiri önüne, beton gezegeni dövercesine hızlı hızlı yerleştirerek ilerleyen bir kadın vardı. Saçlarına baktım, havayı okşamıyordu. Tutsaktı saçları, boğuluyor gibi bir noktada toplanmış, o noktadan aşağıya da can çekişen bir tutam sarmıştı. Duyduğum ritimli ses ise daha önceki kadınların ellerinde salladıkları topuklu ayakkabılardan geliyordu. Aydınlattığım renk gibiydi ayakkabılar, kara, sivri, dengesiz görünüyorlardı. Tabii, taktir edersiniz ki kalem eteği diz kapağının altında biten, üzerinde sabah aceleyle ütülenmiş bir gömlek olan bu kadının, bu saatte alelacele çıktığı iş yerinde elinden gelebildiğince kurduğu düzen de en az ayağındaki

kara topuklular kadar dengesizdi. Elindeki zarfı kurcalıyordu kadın. Hızlı adımlarını esirgemiyordu sokaktan. Bir yandan kurcaladığı zarftan çıkardığı birkaç parça kâğıdı saymaya koyuldu. Sayım uzun sürmedi. Kadın durdu. Topuk sesi, sadece dar sokaktaki yankılanmadan ibaret kaldı. Kadın, yavaşça ve fısıldayarak tekrar saymaya başladı kâğıtları, yine hiç uzun sürmedi. Dans etmiyordu, gülmüyordu, bana bakmıyordu bu sefer kadın. Yorgundu. Elindeki kâğıtlardan ibaretti tüm enerjisi, anlayacağınız çok da fazla değildi. Fısıldamaya devam etti. Artık topukluların sesi, ayağına bağlanmış bir ağırlık varmışçasına yeri yalayan tabanların aşınma sesine dönüşmüştü. Omuzları dik durmayan kadın, evi olduğunu tahmin ettiğim bir binaya girdi bu sırada. Yıkık dökük, en az benim kadar yaşlı, iki betonun arasında sıkışıp neredeyse unutulmuş, önemsenmeyip emek verilmemiş, ama betonlar zincirinde yerini korumak istercesine ayakta duran ahşap bir binaydı bu. Tıpkı kadın gibi.

Bir yarımı kaybetmiştim artık, iyice eksildiğimi hissettim. Ben eksildikçe hava ısınıyor, rüzgâr eski heyecanıyla esmiyor, aydınlatmam gereken karanlıklar iyice kararıyordu. Bir kadın kahkahası duymayı bekledim uzunca bir süre yine. Perdeler teker teker kapanıyor, insanlar parlak hayatları önemsemiyor. O sırada bir kadın nefes nefese beton bir binadan çıktı. Sokağa atmıştı kendini adeta. Parmağında bir kelepçe olduğu çekti dikkatimi kucağındaki çocuktan önce. Çocuk bana baktı, gözleri doluydu, kolu, en az benim artık parlamayan yarım kadar karaydı. Kadın sarılmıştı çocuğa. Bir yandan saçlarını hapseden yumuşak kumaşa burnundaki kanı siliyordu. Karanlıktan faydalanıp saklamıştı gözyaşlarını çocuk. Kadın ise, karanlığı yaratmıştı benimle birlikte. Sessizce burnunu silerek daha da az aydınlatmıştı zamanın en karanlık saatlerini. Benim de neredeyse gücüm kalmamıştı artık. Bir kadın kahkaha atarken önce cesurca, o kahkahaların, çığlıkların, şarkıların önce fısıldamaya, sonra ise sadece burun çekip nefes almaya dönüştüğünü görmek beni de parlamaktan alıkoyuyordu. Aydınlanmıyordu dolayısıyla karanlık, yaydığım ışık ve kadının sesi azaldıkça karanlık çoğalıyordu. İnsanların daha az dikkatini çekiyordu karanlık aydınlıktan.

Beton gezegen birkaç gün daha geçirmişti sanırım. Ben birkaç kez daha seferimi yapmıştım fakat artık iyice zayıflamıştım. Boynum bükük oturuyordum hep seyrettiğim gezegenin üstünde. Sonra, sonra bir çığlık geldi kulağıma. Ama kendimi tamamlanmış hissettiren özgürlük çığlığından çok farklıydı. Sokaktaki sesin zorlandığını hissettiğimde pencerelerine baktım beton binaların, hepsinin perdesi çekiliydi. Ben mi? Ben neredeyse yok olmuştum. Aydınlatmam gerektiğini her kadının gözünü kamaştırıp dikkatleri o sokağa çekmem gerektiğini, biliyordum fakat aydınlatmak istemiyordum bu çığlığı. Ağlıyordu kadın. Zar zor “Lütfen” diyordu, “bırak beni lütfen”. Zarar gördüğü kişiye yalvardığını duyduğum kadın acı içindeydi. Artık emindim. Havadaki ferah esinti yerini ölü bir neme bırakmış, saçlarının özgürce parlaması gerektiği yerde bir adamın elinde buruşturulduğunu karanlığa gömen kadının sesi bir topuk sesiyle kesilmişti. Hayır topuk sesi değil, daha ani ve sert bir sesti topuk sesinden. O seferimde iyice zayıflamış ve güçten düşmüş bir şekilde kadının, karanlıktaki sessizliğini dinledim ben. Ve o anda bir söz verdim kendime. Aydınlatmam gereken saatlerde hiçbir şey karanlığın fethi altında kamufle olmamalıydı.



Yaşım, epeyce ileridir aslında. Fakat ben de sizin gibi, sevgili kadın, zamanın beni parlattığı ve söndürdüğü dönemlere rastladım ama sizin her adınız ve her sesinizle, sevgili kadın, tekrar parlamaya çalıştım. Bu benim kaybolup tekrar bulunma serüvenimi siz de yaşıyorsunuz biliyorum sevgili kadın. Sizden tek ricam, hayatınız boyunca tekrar tamamlanacağın ve güçleneceğin anı beklerken sesini bana duyur ki parlayıp aydınlatalım beton gezegeni ve beton kalpli, perde gözlü insanları. Ben hep bir döngü içerisindeyim anlayacağınız. Bir kadın kahkahası ile dolup taşmamı da bir kadının yardım çağrısı ile parlayıp hakikati aydınlatmamı da desteklemenizi umuyorum. Beni merak ettiğiniz zaman unutmayın ki sizler gibi, bir kez tamamlandıktan sonra, tekrar yusuvarlak bir ışık kaynağı olmak için, güçlenmeyi beklerken, zamanın gücüne inanmış ve bir kadın kahkahasını gözlüyor olacağım.

Duru SESİGÜRGİL – 11/F



SICAK MELODİ

*Güneşin sıcak melodisiydi
Besleyen sessiz toprakları
Güç veren hâlsiz tomurcuklara
Kurak bir araziye coşku getiren
Kara toprağı hür yeşile boyayan*

*Güneşin sıcak melodisiydi
Sinen habersiz toprağı
Doğuran güçlü kıvılcımları
Yeni doğmuşları acıtan
Tek nefeste bahar incilerini kurutan*

İpek ALGAN – 10/C



SEVDA

Yaktığım mumların duvara yansımada yüzünü görüyorum
Her ayrıntını hangi ressam çizdi,
Hangi şair betimledi kitaplarında?
Hangi derslerde anlattılar seni çocuklara da gelecek bu kadar umutlu?

Oralarda bir yerlerde bir gökkuşağı var, biliyorum
Yedi rengine de yedi ayrı yerini resmetmiş Tanrı
Oralarda bir yerlerde bir fırtına var
Her kum tanesine adını fısıldamış, kumlar gelir bulur,
vurur beni.

Saçlarında balıkçı kayıkları sallanır, her birinden bereket
yüklü oltalar sarkar,
Sesinde en güzel istiridyeler ağızlarını açar, en kıymetli
inciye soyunurlar.
Gözlerindeyse bir güvercin vardır ağzında zeytin dalı
Bana barışa gelir, bense dünden razı.

Gel merhem ol yılların kapatamadığı kalp yarama.
Bir damla yaş akıt gözünden de kabuk bağlasın tüm
geçmişim.
Sen bana son bir kez gül de
En kara günümde bile hüznü kaplamasın içim, her şeyi aşkla göreyim.

Seni görmeyen gözü neyleyeyim?
Seni okşamayan elleri neyleyeyim?
İçinde sen olmayan cümleyi dinlemeye mi değer?
Seni ben yazıp yalnız ben söyleyeyim.

Sensizliğin yakıcı gölgesine saklanmış benliğim, korkar olmuş doğan günden.
Karanlığına aşık ben, sense yüreğimden her sabah doğmaya.
İncitme daha beni desem de faydası yok bilirim
Gelecekse senden gelsin zulüm, şafağı gün edeyim.



ÇİZER: Ahsen BOZOK – 10/C

Zehrenar ŞENOVA – 10/A

“Müzik, yaşamın bir parçası değil kendisidir. Yani hayat müziktir. Müzik ile alakası olan tek varlık, insandır. Müziksiz bir hayat da zaten mevcut değildir.”

Mustafa Kemal ATATÜRK

KAPANIŞ

Okuduğunuz için teşekkür ederiz. Bir sonraki sayılarımızda Kantin’e katkıda bulunmak isterseniz bizimle iletişime geçmeyi unutmayın. Kantin kısa bir ara veriyor, yeni okul döneminde görüşmek üzere...

Hazırlayanlar: Doğa TERZİ, Irmak ARMAĞAN

İletişim için: tfldergisi@gmail.com

Instagram : kantin_dergi

